

Dana **24. travnja 2015.** učenici četvrtih razreda Gimnazije Bjelovar pošli su na stručnu ekskurziju u Vukovar u pratnji profesorica povijesti **Terezije Grgičin i Melite Štimac.** Na

ovo putovanje koje se svake godine održava išli smo s namjerom da saznamo više o Domovinskom ratu. Ova stručna ekskurzija, kojom nas je provelo dvoje sjajnih vodiča nije bilo samo puko učenje činjenica, već doznavanje o patnjama Vukovaraca iz prve ruke.

Krenuli smo u ranim jutarnjim satima i nakon nekoliko sati vožnje kroz naše predivne slavonske ravnice stigli smo do našeg odredišta. Zaustavili smo se najprije na Trpinskoj cesti , „groblju tenkova“ na kojoj su pripadnici naše vojske branili vlastite domove. Posjetili smo i crkvu u kojoj smo pogledali film o ratnim razaranjima, uništenju mnoštva života. Taj nas je film sve pogodio jer izražava veliku dehumanizaciju , neljudskost. Mnoge nevine žrtve koje su poginule bile su djeca ili nemoćni starci te jedna trudnica. A čak i Isus, koji nije za sve ljude simbol vjere, ali za nevjernike simbol je poštovanja osakaćen je i bačen u smeće. I tako se počelo praviti „smetlište ljudskih duša“, kao što to u svom eseju spominje Siniša Glavašević , izvijestitelj Narodnog radija koji je cijelo to vrijeme neumorno i hrabro stvarao dokaze o uništenju našeg grada heroja. U bolnici smo se upoznali sa teškim uvjetima koji nas nikad u našim životima nisu snašli, a u kojima bi većina ljudi umrla. Ali mala skupina doktora i volontera je u toj bolnici radila danonoćno kako bi liječila ratno stradale, bez obzira kojoj oni nacionalnosti pripadali. Nažalost, i ona je bila razorena jer se nikakva pravila pa ni pravila Ženevske konferencije nisu poštivala. Također smo posjetili i **Ovčaru i memorijalno groblje.** Ovčara je još jedno mjesto na kojem smo vidjeli potpunu nemoralnost, na kojoj je mnoštvo ljudi mučeno, a na kraju ubijeno i zatrpano u masovnu grobnicu. Cijeli smo ovaj dan proveli upoznavajući se sa nacionalnom povijesti i učeći o Vukovaru. Prisjetili smo se žrtava i heroja poput Blage Zadre koji su život dali za Vukovar. Svi koji su poginuli, dali su život ne samo za Vukovar, već i za vlastitu domovinu, za naš Hrvatsku, za nas! Obilazeći ta sva mjesta vidjeli smo što mržnja čini čovjeku , pretvara ga u krvnika i oduzima mu sve ljudske vrijednosti! Ali hrabrost, vjera i nada vodili su nas i naš grad heroj! Grad koji je bio okupiran 87 dana i koji je

18.11.1991. pao

. Međutim, u njemu je i dalje gorila snaga branitelja koji su i najtežim trenucima išli dalje i zahvaljujući kojima danas živimo u slobodnoj Republici Hrvatskoj . Tako njima u čast gori vječni plamen na memorijalnom groblju Vukovara. A vodotoranj Vukovara je simbol čvrstoće Hrvata koji su se unatoč svim teškoćama uspjeli oduprijeti i nisu posustali u težnji za slobodom, za koju svaki čovjek teži. Bili su vođeni idejom koju je Siniša Glavašević iznio u svom eseju :“ Jer,tko će ostati ako se svi odrekne sebe i pobjegnemo u svoj strah? Kome ostaviti grad? Tko će čuvati moj grad, moje prijatelje, tko će Vukovar iznijeti iz mraka?“ I nisu pokleknuli, branili su Vukovar i našu domovinu do samog kraja.

{gallery}slike/vukovar15{/gallery}

Danas, 20 godina nakon završetka Domovinskog rata , u ovom se gradu još uvijek osjeća tuga i sjećanja na ljude koji su ovdje poginuli. Ta tuga i sjećanje na poginule i nestale neće nikada prestati. Jer je prilikom pada Vukovara, prošlost Vukovaraca bila razorena i nisu imali ništa. Ali počeli se iznova graditi. Prvi je korak bio oprost krvnicima koji su uništili grad i živote. Razaranja

Vukovar - stručna ekskurzija

Autor Dario Vidić

Subota, 16 Svibanj 2015 12:48 - Ažurirano Subota, 16 Svibanj 2015 12:53

---

su oproštena, ali kako nam je rekao i svećenik u crkvi sv. Jakova koju smo posjetili, sjećanje će uvijek ostati. Tako se trebamo sjećati Vukovara i diviti se hrabrosti naših junaka koji nisu bezvrijedno izgubili živote, nego nam osigurali svijetlu budućnost, budućnost u slobodi!